

Zionisme is geen imperialisme

Het voelt net alsof ik de kerkdienst zelf meemaak. Toch kan ik mijn aandacht er niet goed bijhouden. Terwijl ik naar die betonnen muur zit te kijken, dwalen mijn gedachten telkens af.

Het is zo triest dat de Israëli's zich door een golf van geweld genoodzaakt zagen een veiligheidsbarrière te bouwen.

Altijd al

Zouden de kerkgangers om mij heen allemaal denken dat het aan ons in West-Europa te wijten is dat ze in het Midden-Oosten dagelijks met problemen geconfronteerd worden? Na de Holocaust zagen Joden zich genoodzaakt in 1948 een eigen staat op te richten om een veilig heenkomen te kunnen zoeken, hoor ik vaak zeggen. Maar is dit de juiste weergave van de realiteit? Tijdens mijn studie theologie las ik bij Martin Noth dat met de verovering van Jeruzalem en de verwoesting van de tempel een einde kwam aan de geschiedenis van Israël. Later ontdekte ik dat welke machthebbers de scepter ook zwaaiden in het beloofde land, daar toch altijd Joden hebben gewoond. In de loop der eeuwen zijn telkens groepen Joden naar hun land getrokken. Het zionistisch verlangen is dus al veel ouder dan het midden van de vorige eeuw. Diep in mijn hart heb ik sympathie voor dit streven. Na afloop van de dienst durf ik dat niet te laten merken, want dan zullen ze me verketteren. Enkele jaren geleden schreef Munib Younan dat het christenzionisme erger is dan Arianisme en het Nestorianisme. Razend gevaarlijk dus.

'Zachtmoedigen'

De houding van de Arabische christenen ten opzichte van de staat Israël wordt vooral bepaald door het politieke conflict. Net als de meeste moslims zijn de Palestijnse christenen antizionist. Kerkelijke leiders, zoals Mitri Raheb, de lutherse predikant die voorgaat in de dienst, steu-

Op de eerste dag van de Sabeel-conferentie in Betlehem was er toch weer een bomaanslag in Jeruzalem. Wat moet ik dan toch met de constatering dat de bouw van die muur een bewijs is van 'empire'?

G. Hette Abma

nen het streven van de Palestijnse bevrijdingsbeweging. Opeens hoor ik hem de woorden van Jezus aanhalen: 'Gelukkig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten.' Maar hoe kunnen Palestijnse christenen dan toch de strijd tegen Israël steunen door zelfs terrorisme goed te keuren? Zo las ik dat Naim Ateek weliswaar zelfmoordenaars veroordeelt, maar in een adem hun gedrag rechtvaardigt door te spreken over 'vrijheidstrijders'.

Slag in de lucht

In de geest van de Palestijnse ideologie stellen Palestijnse christenen het zionisme gelijk met imperialisme. Dit lees ik ook in het artikel van collega Stam. Gelukkig wijst hij een gewapende strijd af. In het kader van gewelddoos verzet pleit hij helaas wel voor een boycot.

Dan wil ik eraan herinneren dat volgens de vredesactivist Uri Avnery de oproep tot een boycot in het Kairosdocument een slag in de lucht is. Zo werpert hij de vergelijking tussen Zuid-Afrika en Israël: "De leiders van het racistische regime in Zuid-Afrika sympathiseerden openlijk met de nazi's. Apartheid was gebaseerd op

dezelfde racistische theorieën die Adolf Hitler inspireerden. Het was niet moeilijk de wereld zover te krijgen, zo'n afschuwelijk regime te boycotten. Maar de Israëliërs worden gezien als slachtoffers van het nazisme. Een oproep tot boycot zal veel mensen over de hele wereld herinneren aan de nazi-slogan: *Kauft nicht bei Juden.*" Goed dat Avnery dit zo naar voren brengt. Volgens hem moet de vredesbeweging het Israëliërs volk ervan overtuigen dat vrede met de Palestijnen niet alleen de moeite waard is, maar ook tot de mogelijkheden behoort. "In deze opzet past geen boycot. Wie daartoe oproept, handelt uit wanhoop."

Intussen blijven er nog veel vragen over. Zo lijkt het een gerechtvaardigd streven van de Palestijnen om een eigen staat op te richten. Maar betekent dit niet het einde van de staat Israël, al wordt het niet uitdrukkelijk erbij gezegd. Wie goed luistert, hoort dat het hun gaat om de bevrijding van het hele Palestijnse land. Daarover hoef ik met collega Stam geen boom op te zetten. De lezer is toch zelf wel in staat een mening te vormen?

